



Bůh volá a pracuje i v Mongolsku

Salesiáni v Darkhanu, exercicie, návštěva maminky a sestry a příprava svěcení prvního domorodého mongolského kněze.

Vážení přátelé,

srdečně vás zdravím z Mongolska po více jak třech měsících od svého příletu do této krásné a Bohem milované země. Předně srdečně děkuji za veškerou podporu a modlitby, včetně mnoha přání k narozeninám, které mě moc potěšily. Nejsem si jist, zda se mi podařilo na všechna odpovědět, tak odpovídám alespoň tímto způsobem.

Ve znamení očekávání

Celé tři měsíce zde v žijeme ve znamení očekávání. Nejen, že budou brzy dostaveny nové domy v Ulánbátaru (pro děti ulice a pro komunitu, pracovníky a různá školení) a přístavba v Darkhanu, ale že budeme mít po návštěvě našeho vietnamského provinciála i nové představe-



Stavba nového salesiánského domu pro děti ulice v Ulánbátaru.

né, protože těm současným právě končí doba jejich služby. Zároveň připravujeme otevření nové komunity v Shuvuu, venkovské oblasti asi 60 kilometrů od hlavního města. Na konci srpna zde pak katolická církev prožívá přelomovou událost – kněžského svěcení prvního domorodého Mongola. A aby toho nebylo málo, 22. - 25. října za námi přijede hlavní představený salesiánů P. Ángel Fernández Artime.

Don Bosco v Darkhanu

Předchozí dopis jsem skončil příjezdem do své nové komunity v Darkhanu na začátku června 2016. Jako salesiáni tu působíme od roku 2005 a máme zde Salesiánské středisko mládeže, farnost Panny Marie Pomocnice, malou farmu a nakladatelství.



Picknik v rámci oslavy narozenin s komunitou v Darkhanu.



Děti se učí farmařit na salesiánské farmě blízko Darkhanu.



Zmrzlinový den - oslava P. Marie Pomocnice.



Lukostřelci o slavnostech Nádam v tradičním mongolském oblečení.

V Salesiánském středisku nenabízíme jen sportovní a volnočasové aktivity v rámci oratoře, ale také vzdělávací programy ve 3 hlavních oblastech: počítače, angličtina a malování.

Přes celé letní prázdniny zde pořádáme něco jako příměstský tábor. Dopoledne po hodině vzdělávání a snídani jezdí děti pomáhat na farmu, po obědě se pak vrací, studují v knihovně, odpoledne jsou v oratoři a navečer pak většina z nich na mši svaté, kterou končí denní program.

Farnost Panny Marie Pomocnice zde před deseti lety začínala od nuly. Postupně se rozrůstala, měnila prostory až se před několika lety podařilo postavit krásný nový kostel, do kterého se dnes téměř 200 místní katolíků pohodlně vejde. Každý měsíc se zde slaví nověna k Panně Marii Pomocnici křesťanů a pak „zmrzlinový den“, jak farníci nazývají každoměsíční oslavu Pomocnice křesťanů 24. dne v měsíci, po které dostávají všichni zmrzlinu.

Salesiánská cesta ke svatosti

Fearless warriors. Nebojácní bojovníci. Těmito dvěma slovy by se daly shrnout exercicie, které nám zde od 3. do 9. července dával P. Carlo, zakladatel salesiánské misie v Mongolsku, který se sem po 3 letech studia v Římě opět vrátil. Každý den jsme se dotkli jedné oblasti salesiánské svatosti a světce, který v této oblasti nejvíce ovlivnil Dona Boska.

Nadam

Celý týden od 11. července byl v Mongolsku státní svátek, protože se zde prožívá tzv. Nádam – národní festival, při kterém se konají tři „mužné hry“: zápas, jízda na koni a lukostřelba. Po slavnostech v Ulánbátaru následují v jednotlivých menších městech. U nás v Darkhanu byly od 18. do 20. července na místním stadionu. Přál bych vám je alespoň jednou zažít!

Ta ямар хэл мэдэх уу?

Mým hlavním úkolem je naučit se místní jazyk. Každý den chodím na 4 vyučovací hodiny do jazykové školy, kde se nám, studentům, věnují učitelé individuálně. Pár týdnů jsem měl i jednoho spolužáka – mladého singapurského podnikatele.

Mongolština se nepodobá žádnému z jazyků, které jsem se kdy učil (němčina, ruština, italština, angličtina...). Patří do rodiny altajských jazyků a posledních 70 let nepoužívá tradiční písmo (psané shora dolů) ale ruskou cyrilici, doplněnou o dva znaky. Je to vskutku tak těžký jazyk, že si ani biskup po 24 letech v Mongolsku netroufá kázat bez překladatele, nikdo z místních salesiánů si není jazykem 100% jist a i místní lidé u pravopisu tápou, jestli je správná koncovka genitivu „ын” nebo “ийн”.

Poznávání Mongolska s nejbližšími

21. července za námi do Mongolska přiletěla na 3 týdny vzácná a očekávaná návštěva – moje maminka se sestrou. Samy byly překvapeny, jak zde byly krásně přijaty jako opravdu vzácní hosté. Není to tak samozřejmé, že se sem za námi naši nejbližší příbuzní přijíždí podívat.

Mohli jsme poznat jak místa přítomnosti katolické církve a salesiánů, být přítomni otevření nového domu sester salesiánek v Ulánbátaru (30. července 2016), tak se dostat i do města, buddhistických klášterů, do místních rodin i národního parku a na venkov.

Cesta na venkov je zde ale něco zcela jiného, než se nám může obvykle vybavit při pohledu z ČR. Velká část Mongolů se stále žije tradičním pastevectvím. Žijí ve svých typicky mongolských stanech – jurtech, které jsou roztroušeny po celé zemi. V jedné jurtě žije klidně i kolem 10 lidí několika generací. A právě do jedné takové rodiny, jejichž děti studují ve škole Don Bosco, jsme jeli s ředitelem školy, bratrem Andrew SDB, na návštěvu. 800 kilo-



Exercicie v Mongolsku pro salesiány a sestry salesiánky.



S maminkou a sestrou na letišti hned po jejich přeletu do Ulánbátaru.



Na návštěvě u rodiny na venkově 800 km od Ulánbátaru.



Jáhna Enkh Josef (uprostřed) s našimi dětmi v salesiánské oratoři v Darkhanu.

metrů se nám podařilo překonat v terénním voze za dva dny. Většina silnic je nezpevněných a tak se i při nelepším vřelém počasí nedá jet příliš rychle. Zakusili jsme tam pověstnou mongolskou pohostinnost, zkusili jezdit na koni... a poznali i nároky prostého života bez koupelny a záchodu. I když bylo léto a ne žádné mrazy -40.

Enkh Josef a jeho povolání ke kněžství

Všichni se tu už řadu měsíců modlíme na našeho jáhna Enkhe Josefa – první mongolské povolání. Jeho kněžské svěcení je plánované na 28. srpna 2016. Je to skutečně historická událost místní katolické církve.

Enkh se v 7 letech poprvé dostal do katolického kostela. Ve 12 letech pak poznal ve společen-



Příprava kněžského svěcení jáhna Enkhe Josefa - prvního domorodého Mongola.

ství křesťanů bohatství Božího slova a Boží lásky, převyšující naše poznání. I když jeho maminka nebyla křesťanka a nechodila do kostela, zatoužil dát Bohu svůj život více k dispozici. Do semináře mohl jít ale až po ukončení university. Sedm a půl roku prožil studiem teologie v Koreji, kde byl vysvěcen na jáhna.

Mohl jsem ho poznat během jeho 4týdenního pobytu v Darkhanu a natočit s ním 10minutové videosvědectví o jeho cestě víry a povolání. I s českými titulky je na [youtube](https://www.youtube.com) i na našich nově upravených mongolských salesiánských stránkách www.dbmongolia.org. Modlete se, prosím, také za něj.

Srdečné díky za vše, žehnám Vám a vyprošuji vše dobré!

P. Jára Vracovský SDB

Kontakt: P. Jára Vracovský SDB | vracov@gmail.com | Mobil: +976 94408091 | Skype: vracovsky
Více informací můžete nalézt na www.dbmongolia.org a na: ● facebook: dbmongolia.org

Možnost podpory mise v Mongolsku je přes dárcovský účet Salesiánské provincie Praha:

● číslo účtu: 16844021/0100 ● variabilní symbol: 15101 (Mongolsko – podpora vyslání) ● www.sdb.cz



Salesiáni a sestry salesiánky v kapli v Darkhanu na závěr exercicií.